

υπερβάλλοντος το ανώτατο αυτό όριο τμήματος της σύνταξης, μετά τον επανυπολογισμό αυτής κατά τις διατάξεις του άρθρου 14 του ίδιου νόμου. Σκοπός της μεταβατικής αυτής ρύθμισης είναι, κατά τα προκύπτοντα από την αιτιολογική έκθεση του νόμου, η οικονομική εξυγίανση και η μεσοπρόθεσμη διασφάλιση του ασφαλιστικού συστήματος, καθώς και η άμβλυση κοινωνικών αντιθέσεων και ανισοτήτων έως την ολοκλήρωση του προγράμματος δημοσιονομικής προσαρμογής, ο σκοπός δε αυτός αποτελεί σκοπό δημοσίου συμφέροντος, ο οποίος θα μπορούσε, κατ' αρχήν, να δικαιολογήσει τη λήψη μέτρων περιστολής των εν γένει συνταξιοδοτικών δαπανών του Δημοσίου. Ανεξαρτήτως, όμως, εάν η θέσπιση αδιακρίτως ενιαίων κανόνων επιβολής εισφορών και χορήγησης ασφαλιστικών παροχών για όλες τις κατηγορίες απασχολούμενων και συνταξιούχων, στο πλαίσιο ενιαίου φορέα, οργανωμένου ως φορέα κοινωνικής ασφάλισης, και ιδιαιτέρως αν η υπαγωγή στο φορέα αυτόν λειτουργών και υπαλλήλων του Δημοσίου, είναι ή όχι αντίθετη προς το άρθρο 4 του Συντάγματος ή προς άλλες τυχόν συνταγματικές διατάξεις, καθώς και αν η αναφερόμενη στο Τρίτο Μνημόνιο δέσμευση για ενοποίηση όλων των ταμείων κοινωνικής ασφάλισης σε μια ενιαία οντότητα αφορά και το φορέα παροχής της σύνταξης των δημοσίων λειτουργών, υπαλλήλων και στρατιωτικών (βλ. απόφαση Ελεγκτικού Συνεδρίου Ολομ. 244/2017 σκέψεις VI.A., Α.1 και Α.2, Χ, Α.2 και Α.4), πάντως, εν προκειμένω, από τις προπαρασκευαστικές εργασίες ψήφησης του ν. 4387/2016, και ιδίως από την αιτιολογική του έκθεση, την Έκθεση της Επιστημονικής Υπηρεσίας της Βουλής, τα πρακτικά συνεδριάσεων της Βουλής και τις μελέτες που συνοδεύουν τον εν λόγω νόμο, ουδόλως προκύπτει ότι ελήφθη υπόψη οποιοδήποτε στοιχείο, το οποίο να αφορά